

Ai đã phá hoại Nord Stream và tại sao truyền thông vẫn im lặng

Bởi Frank , 17 Tháng 4 2026

Ai đã phá hoại Nord Stream và tại sao truyền thông vẫn im lặng

Tóm tắt cuộc phỏng vấn giữa Patrik Baab (Gegen den Strom) và Giáo sư Ola Tunander (Viện Nghiên cứu Hòa bình Oslo)

Giáo sư Ola Tunander, nhà nghiên cứu cấp cao tại Viện Nghiên cứu Hòa bình Oslo (PRIO), đã phân tích vụ phá hủy các đường ống Nord Stream trong nhiều năm. Trong một cuộc phỏng vấn sâu với nhà báo Patrik Baab, Tunander đưa ra những bằng chứng không chỉ ra một nhóm nhỏ thợ lặn Ukraine trên một chiếc thuyền buồm, mà là một chiến dịch được lên kế hoạch từ lâu do Mỹ lãnh đạo – có thể là một hành động khủng bố nhà nước.

Wer hat Nord Stream gesprengt und warum schweigen die Medien bis heute? – Prof. Ola Tunander

Lịch sử 40 năm phản đối của Mỹ

Tunander bắt đầu với lịch sử. Ngay từ năm 1981, chính quyền Reagan đã rất tức giận về một đường ống dẫn khí đốt giữa Liên Xô và Tây Đức. Giám đốc CIA Casey, Bộ trưởng Quốc phòng Weinberger và Cố vấn An ninh Quốc gia Dick Allen muốn ngăn chặn đường ống này. Theo Allen và cấp phó Tom Reed, họ đã thực sự cho nổ một quả bom chống lại đường ống đó vào năm 1982. Nhưng người Đức và Liên Xô vẫn tiếp tục, và đường ống này đã trở thành nền tảng cho đối thoại giữa châu Âu và Liên Xô – điều đã giúp chấm dứt Chiến tranh Lạnh.

Nhưng những nhân vật quan trọng trong giới tinh hoa an ninh Mỹ không bao giờ chấp nhận điều này. Dick Cheney (Bộ trưởng Quốc phòng dưới thời George H.W. Bush) muốn chia cắt Nga. Sau năm 2000, khi Nord Stream được đề xuất, Cheney và người được bảo trợ Victoria Nuland đã phản đối mạnh mẽ. Condoleezza Rice đã nói trên truyền hình Đức vào năm 2014 rằng Đức nên chuyển sự phụ thuộc năng lượng của

mình từ Nga sang Hoa Kỳ – thay thế khí đốt Nga rẻ bằng LNG Mỹ đắt hơn. Từ năm 2016, Mỹ bắt đầu sản xuất LNG với quy mô lớn.

Đường ống phải biến mất.

Ngay cả John Bolton, Cố vấn An ninh Quốc gia dưới thời Trump, cũng nói rằng Trump đã đưa đường ống lên "bàn", nhưng không thể đưa ra quyết định. Trump sau đó tuyên bố rằng chính ông đã đưa ra quyết định – và Biden chỉ phê chuẩn nó.

Những gì máy bay Poseidon tiết lộ

Tunander chuyển sang bằng chứng cứng: máy bay trinh sát P-8 Poseidon của Mỹ.

Hai chuyến bay Poseidon là rất quan trọng. Một từ Keflavik (Iceland), một từ Sigonella (Sicily). Trong cuộc tập trận Baltops vào tháng 6 năm 2022, những máy bay này hoạt động trên Biển Baltic.

Nhưng quan trọng hơn:

- Vào ngày 23–25 tháng 9 năm 2022 (những ngày trước vụ nổ ngày 26 tháng 9), một chiếc Poseidon từ Sigonella bay nhiều lần vào ban đêm trên khu vực Bornholm.
- Trong đêm xảy ra vụ nổ, một chiếc Poseidon từ Keflavik cất cánh hai giờ trước khi vụ nổ xảy ra, đến trên khu vực vụ nổ một giờ sau đó, được tiếp nhiên liệu bởi một máy bay tiếp dầu từ Spangdahlen (Đức) và sau đó tuần tra trong bốn giờ trên khu vực trước khi quay trở lại Iceland.

Kết luận của Tunander:

Điều này đã được lên kế hoạch trước. Cuộc hẹn với máy bay tiếp dầu đã được sắp xếp trước vụ nổ. Người Mỹ biết chính xác khi nào và ở đâu nó sẽ xảy ra. Họ theo dõi hậu quả – có thể để phát hiện liệu một tàu ngầm Nga có thể bị đổ lỗi hay không.

Phao âm thanh (sonobuoy) như bộ kích nổ

Seymour Hersh đã lập luận rằng một phao âm thanh, thả từ máy bay Poseidon, có thể gửi tín hiệu mã hóa để kích hoạt bộ hẹn giờ trên chất nổ được đặt trước đó. Tunander bổ sung thêm chi tiết mới: một máy bay Hercules từ Sigonella đã bay đến căn cứ không quân Andøya ở Bắc Na Uy (nơi các máy bay Poseidon của Na Uy đóng quân) vài ngày trước vụ nổ và quay trở lại với một thứ gì đó. Thứ đó, Tunander gợi ý, là các phao âm thanh được mã hóa.

Cuộc tập trận Baltops và thợ lặn nước sâu Mỹ

Trong cuộc tập trận Baltops vào tháng 6 năm 2022, các thợ lặn nước sâu của Hải quân Mỹ từ Panama City, Florida – các chuyên gia lặn sâu, không phải rà phá thủy lôi – đã có mặt. Một nhà báo Đức (Thomas Röper) có một nguồn tin trên một tàu NATO báo cáo rằng những thợ lặn này đã biến mất trong một thời gian dài, gây ra lo ngại. Sau cuộc tập trận, các máy bay Mỹ bay từ Ronneby (Thụy Điển) đến Rota (Tây Ban Nha) đến Norfolk (Virginia) đến Panama City, Florida. Tunander nói rằng điều này phù hợp với tuyên bố của Hersh rằng chất nổ đã được đặt trong Baltops, với bộ hẹn giờ sẽ kích hoạt nhiều tháng sau đó.

Câu chuyện "thuyền buồm Ukraine" như một sự phủ nhận hợp lý

Tunander bác bỏ câu chuyện thuyền buồm như một vở kịch. Ông lưu ý rằng một chiếc thuyền buồm nhỏ với sáu người (trong đó có một phụ nữ) đã ghé thăm các bến cảng trên Rügen, Bornholm và Nam Thụy Điển, với cờ Ukraine – "tự thể hiện rất tích cực". Tại sao các điệp viên thực sự lại gây sự chú ý như vậy?

Hơn nữa, cùng thời điểm đó (ngày 21 tháng 9 năm 2022), ba tàu chiến lớn của Mỹ – bao gồm Kearsarge, một tàu tấn công đổ bộ dài 250 mét – đang ở chính xác khu vực đó, với bộ phát đáp AIS của chúng bị tắt. Một tàu cứu hộ của Đan Mạch từ Christiansø tiếp cận họ và không nhận được phản hồi vô tuyến. Những tàu này rời Biển Baltic ngay sau vụ nổ.

Na Uy trong một tình thế khó xử

Tunander tiết lộ một chi tiết đáng chú ý: Baltic Pipe – một đường ống mới của Na Uy-Đan Mạch-Ba Lan – đã được khánh thành vào ngày 27 tháng 9 năm 2022, một ngày sau các vụ nổ Nord Stream. Đường ống này là đối thủ cạnh tranh trực tiếp của Nord Stream. Thủ tướng Na Uy đã tuyên bố sẽ tham dự, nhưng đã hủy bỏ năm ngày trước đó – với lý do các con số ngân sách. Tunander gợi ý rằng ông ta có lẽ đã được thông báo về vụ nổ được lên kế hoạch trong một chuyến thăm tới Mỹ (nơi ông ta được Bộ trưởng Hải quân Mỹ thông báo trên tàu USS Gerald Ford). Ông ta không thể tham dự lễ kỷ niệm sự hủy diệt của đối thủ cạnh tranh của mình.

Olaf Scholz biết gì?

Tunander quay trở lại cuộc họp báo khét tiếng Biden-Scholz vào ngày 7 tháng 2 năm 2022, nơi Biden nói: "Nếu Nga xâm lược, sẽ không có Nord Stream 2 nữa. Chúng tôi sẽ chấm dứt nó." Scholz đứng cạnh ông và mỉm cười. Tunander nói: "Tôi chưa bao giờ thấy điều gì như thế này. Một tổng thống Mỹ nói rằng ông ta sẽ phá hủy an ninh năng lượng của bạn – và Thủ tướng Đức đứng cạnh ông ta và nói rằng chúng tôi hợp tác chặt chẽ với Mỹ."

Khủng bố nhà nước hay hành động chiến tranh?

Tunander làm rõ sự phân biệt pháp lý. Công ty bảo hiểm Nord Stream (một công ty nhà nước) nói rằng nếu đây là khủng bố nhà nước, họ phải bồi thường thiệt hại. Nếu đó là một hành động chiến tranh (ví dụ do Ukraine thực hiện với tư cách bên tham chiến), họ không cần phải trả tiền. Mỹ và các đồng minh thích câu chuyện "thuyền buồm Ukraine" hơn vì nó chuyển trách nhiệm pháp lý của Mỹ. Tunander gọi đó là khủng bố nhà nước.

Kết luận

Bằng chứng của Tunander – lịch sử, hàng không, hải quân và hậu cần – vẽ nên một bức tranh mạch lạc: vụ phá hủy Nord Stream không phải là một chiến dịch mất kiểm soát của những kẻ nghiệp dư trên một chiếc thuyền buồm. Nó là một chiến dịch được lên kế hoạch từ lâu, năng lực cao được thực hiện hoặc dẫn dắt bởi các lực lượng đặc biệt và cơ quan tình báo Mỹ, với các cuộc tập trận quân sự làm bình phong, có sự

hiếu biết của Na Uy và có thể là Anh, và một câu chuyện cờ giả được xây dựng cẩn thận để cung cấp khả năng phủ nhận hợp lý.

Các phương tiện truyền thông chính thống, Tunander tuyên bố, đã đàn áp bằng chứng này một cách có hệ thống.

<https://youtu.be/SQpUt1fOGG4>